

CURSOS

Sufisme, l'alquímia del cor

Cati Blavi, alumna assistent al curs

Organitzador: ISCREB, DIM, Abadia de Montserrat

Del dia 5 al 7 de juliol s'ha realitzat a Montserrat el XVII Curs de Formació Interreligiosa, enguany dedicat al Sufisme de la mà del professor Halil Bárcena. Aquest curs surt de l'avenença del DIM (Diàleg Interreligiós Monàstic) i l'ISCREB que, any rere any, faciliten uns dies de convivència i d'estudi a un grup de gent interessada en el coneixement de les diverses tradicions religioses que conviuen en la nostra societat.

Halil Bárcena ha treballat durant molts anys els textos de la tradició súfi i tenim publicades diverses traduccions seves, sobretot de mestres com Mawlana Rumí, Ibn Arabi o Mansur Hallag. El domini de la llengua àrab és primordial per apropar-se al nucli de la tradició súfi, atès que la llengua ha sigut sacralitzada en el context alcorànic.

Sovint, relacionem el sufisme amb la dansa dels dervixos i amb el seu èxtasi tan característic. El que hem pogut copsar aquests dies ha sigut que el sufisme va molt més enllà; la pràctica de la mística súfi requereix un gran esforç.

Unes breus pinzellades del que hem escoltat aquests dies i que ens ajuden a posar paraules a allò que sovint veiem compartit amb les diferents tradicions, un llenguatge proper al cristianisme, sobretot quan fa referència a la mística, a la relació amb Déu, allò que apropa el cristianisme a altres cosmovisions.

Subratllar la importància de l'escolta dintre del diàleg i reconèixer que en l'altre hi ha part de la veritat. El cor es torna matèria susceptible de ser transformada. El sufisme és una tradició del record, d'allò que es guarda en la memòria del cor, en el centre de la persona. És important que la persona dediqui la vida al seu centre, al seu punt d'equilibri.

La pèrdua i l'oblit de viure l'espiritualitat i la religió ha donat una vulgarització de l'esperit. Conèixer una tradició, la que sigui, és feina de tota una vida. El sufisme es defineix com a la recerca d'un cor sa (Qalb salim), i el terme tècnic és Tasawwuf.

Els iniciadors a aquesta tradició saben que inicien una convivència amb el Misteri, una relació íntima amb el Creador. Un savi súfi és el que és capaç de viure i alimentar-se del Misteri. El sufisme és el cor de l'Islam. El cor no com a centre de sentimentalitat, sinó com a senda de coneixement i no de sentiment. El qui coneix el seu jo més pregon coneix el seu Creador.

En l'Islam no es mata l'ego, sinó que se'l coneix. L'amor i el coneixement van lligats en aquest camí, on hi ha un vincle important, «a Déu no el podem estimar si no el coneixem». El coneixement no és reducció, ni domesticació. Déu no està en les coses, però tampoc fora d'elles.

Amb paraules d'Henry Corbin, el sufisme és per sobre de tot l'esforç d'interiorització de la revelació alcorànica. Un camí d'esforç on no tot s'aconsegueix amb l'esforç humà. Un camí iniciàtic on hi ha uns coneixements que no s'adquireixen a les universitats. Una paraula molt bonica i pronunciada pel professor Halil, «Adab», que vol dir educació, però no de formalitat sinó de cortesia espiritual. Una educació que s'aprèn per contagi, un perfum.

Pel súfi, el món és el desplegament de teofanies que fonamenta la multiplicitat de les coses sense comprometre la unitat de l'Ésser. El mestre súfi veu la petjada divina, el rostre de Déu en el rostre de l'ésser humà. La bellesa de l'ànima, el perfeccionament o la virtut més preuada. Humilitat i generositat, moviments en acció. El gir circular dels

dervixos es basa en la sura de l'Alcorà on se'ns diu que giris on giris la mirada, allà hi és Ell. Viure en la presència de Déu exigeix un compromís amb el món, un obrar amb amor solidari vers els altres.

I així van transcórrer els tres dies intensos del curs d'aquest any, unes sessions acadèmiques molt ben preparades pel professor Bárcena. Una estada al monestir molt acollidora per part de la comunitat benedictina. Però també hi hem de sumar les hores conviscudes a la taula dels àpats i a les sessions de la nit. A més a més, hem descobert el so del ney, un instrument fet de canya que et transporta directament a terres llunyanes i alhora et porta al més profund del cor.

(/#facebook) (/#twitter)

(<https://www.addtoany.com/share?url=https%3A%2F%2Fwww.iscreb.org%2Fca%2Fcomunicacio%2Fsufisme-lalquimia-del-cor&title=Sufisme%2C%20l%E2%80%99alquimia-del-cor>)

(<https://www.iscreb.org/sites/default/files/styles/700x700/public/users/FonsDocumental/Wh.07-10%20at%2008.52.35.jpeg?itok=H7Pxbdb4>)

▲ ALTRES NOTÍCIES